

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Avtvmnalis - A Dominica Decimaquinta post Pentecosten, ad
Adventum

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 4. Si peccaverit in te frater tuus, vade & corripe eum. Si quis corripere
noluerit, hoc ipso magis est corripiendus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44846

III. PUNCTUM.

ATQUE hinc Conclusio facilis: *Quam verè regitur Christus Major est inter homines, tam verè quis minor est inter nos omnes. hic Major est.* Quia sic Christus iudicat, quia quod iudicat re-ctum est; & quia rectum iudicium est ex quo fit ut quis sit alio major. Sic est constitutus omnium Iudex, sic parvos & humiliatos exaltabit, sic elatos humiliabit, sic quantum quis glorificavit se & in deliciis fuit, tantum jubet dari tormentum & luctum, ut expresse habetur in Apocalypsi.

Ad 10.

Apoc. 18.

Quid contra est quod opponas? Quid, nisi humanum iudicium quod aliter de rebus statuit, & de hominibus ceteris? Sed utrum verius est humanum an divinum iudicium? Utrum est ex duobus unde iudicaberis & condemnaberis? Quid de Christo sentis præ ceteris hominibus? An divinus est Christus ut ipse quidem aliqua sui parte ceteris prætet hominibus, iudicio verò postponatur? Itane Christum æstimas, ut quæ est in illo & nobis pars præstantior, nempe iudicium, tu parte illa postponas hominibus Christum?

Quid de Joanne Baptista sentis? An tibi vide-

tur inter natos mulierum Major esse? Cur porro nisi quia sic Christus iudicavit & dixit? At verò ipse sic de minori iudicat; Cur non idem credes? Quia videlicet quidquid de sancto Joanne aut de aliis dicatur, non ita res tua agitur, quam cum de te humiliando fit quæstio. Tunc enim natura depravata magis movetur, & quantum fugit humiliari, tantum veritates refugit humiliantes minusque probat & credit. Nonne hoc in te advertis? Nonne verè quàm sit hoc inordinatum & perversum? Nonne hoc est metiri veritatem ex sensu carnis? Nonne hoc est veritatem Dei iniustitia detinere? Cave hæc probra & scandala. *Qui timens Dominum, inquit Sapiens, non erunt incredibiles verbo illius: Et qui diligunt illum, confer vabunt viam illius.* Quasi diceret, qui sunt incredibiles Verbo Domini, & qui non confervant in praxi viam illius, qualis est humilitas & humiliatio, nec timeant nec diligant Dominum, quia si timeant, crederent Verba ejus: & si diligerent, sequeretur ejus exemplum. Hoc est esse nimis audacem & impium, nec verbis nec factis Christi credere.

Matth. 11.

Rom. 1.

Ecclesi. 2.

FERIA QUARTA.

DE CORREPTIONE FRATERNA.

Si peccaverit in te Frater tuus, vade & corripe eum inter te & ipsum solum. Matth. 18.

VERITAS PRACTICA.

Si quis corripere noluerit, hoc ipso magis est corripendus.

RATIO EST, Quia qui corripere noluerit, gravius peccat, graviusque suo peccato periclitatur.

Sed qui talis est, magis est corripendus.

Ergo qui corripere noluerit, hoc ipso magis corripendus est. Quæ quidem Veritas utrumque spectat officium Correctionis seu dandæ seu accipiendæ: in quo utroque multi graviter peccant.

præcedentia Christus Dominus hæc adjecit: *Si peccaverit in te frater tuus, vade & corripe eum inter te & ipsum solum. Si te audierit, lucratus eris fratrem tuum: si te non audierit, adhibe tecum adhuc unum vel duos, ut in ore duorum vel trium testium stet omne verbum, in quibus Christi Domini verbis sicut præceptum est de faciendâ Correctione ita est de audiendâ; & quia difficilius est eam audire quàm facere, idcirco in id etiam attentius incumbendum, ac propterea ex multis quæ circa hanc materiam proponi possent, hæc opportuna magis visa est Veritas tum Corrupturo tum Corripiendo: *Ut si quis corripere noluerit hoc ipso magis corripatur.**

L. de cor-

Sic expressis verbis S. Augustinus: *Quicumque reprobatus est, corripere non vis, etiam propterea corripendus es, gratia 5. quia corripere non vis. Non vis enim tua vitia demonstrari, non vis ut feriantur, fiatque tibi utilis dolor quo Medicum quaras: non vis tibi tu ipse ostendi, ut cum deformem te videres, reformatorem desideres,*

I. PUNCTUM.

LICET propriè ad Charitatem proximi spectet præceptum Correctionis, quia tamen in ea danda & accipienda oportet multum esse humiles & dociles, apè ad

eiq; supplices ne in illa remaneas feditate. Tuum quippe vitium est, quod malus es. & magis vitium corripere nolle quia malus es: quasi laudanda vel indifferentiter habenda sint vitia: ut neq; laudentur: neq; vituperentur, aut verò nihil agat timor correpti hominis vel pudor vel dolor. Et quæ plura prosequitur, in quibus ipsa propositæ veritatis ratio continetur. Qui videlicet corripere nolunt, gravius peccant & in graviori versantur periculo; nã ad illud de quo corripiendi sunt, hoc addentes quod nolint corrigi, manifestè ostendunt se suam amarè culpam, seq; in ea velle persistere, quod certè gravius est quàm primum illud quod perpetraverunt. Unde est illud egregium Sapientis. *Qui odit correptionem, vestigium est peccatoris.* Id est, nota quædam expressa, ut nemo dubitet quin sit peccator: argumentum est animi valde depravati. Unde & idem Sapientis: *ò quàm bonum est, correptum manifestare poenitentiam!* sic enim effugies voluntarium peccatum. Quasi non esset voluntariu nec tam grave nisi cum correptio non libenter suscipitur.

Eccl. 21.

ib. 20.

107. 8.

2. Paral. 25

Prov. 1.

Periculum autem est evidens, quia quid damnosius quàm in peccato tenacius inhaerere nec ab eo velle emergere? *Nunquid qui cadit non resurgit? & qui aversus est, non revertetur? quare ergo aversus est populus iste a versione contentio: a? hæc est scilicet aversio contentiosa quando correptus contendit cum corripente, quando se à monente avertit & monita negligit; quæ aversio & contentio in Deum recidunt qui peccato remedium per hanc Correctionem afferebat; & nolenti remedium quid superest nisi certus interitus? Sic Propheta quidam Regi Amasie qui se monentem avertebat: Scio, inquit, quod cogitaveris Deus occidere te, quia fecisti hoc malum, & insuper non acquiescisti consilio meo, Quod hoc est præcipue quod divinam in te concitavit iram, quod moneri nolueris & corripere. Quod & Sapientia malos puniens, hoc imprimis urget quo esse malos demonstrat, eò quod eosam habuerint disciplinam, & timorem Domini non susceperint, nec acquiescerint consilio meo, & detraherint univèrsæ correctioni meæ. Nunquid hoc est grave & periculosum?*

I I. PUNCTUM.

SED qui sic gravius peccat, graviusque periclitatur, magis corripiendus est. Nam si peccator propter peccati cuiuslibet malitiam, & inde consequentia damna corripiendus est, certè tanto est magis corripiendus quanto gravior est peccati seu peccantis malitia, &

quanto sunt graviora peccati damna. Sicut de pœna dicitur, *pro mensura peccati erit & plagarii modus.* Si Charitatis est ex quovis damno & periculo proximum eripere, Charitas longè magis moveri debet ad præstandum subsidium, quâdo damnosius erit periculum. *Infirmum in fide assumite,* Si humilitatis est, culpam suam agnosceret, certè quò culpa erit gravior, eò magis humilitas exciteretur necesse est, ut se peccator agnoscat. *Omnis mons & collis humiliabitur,* sed mons magis humiliandus ut fiat quod sequitur: *Et erunt prava in directâ, & aspera in vias planas,* Si medicus videat in corpore carnes putridas, & dicat quid ad me pertinet, scias, inquit D. Hieronymus, quia crudelis est: sic qui videt lethalem alterius culpam. Unde & iterum S. Augustinus: *Si neglexeris, peiores illo injuriam fecit, & injuriam faciendo gravi seipsum vulnere percussit. Tu vulnere fratris tui contemnis? Tu eum perire vides & negligis? peior est accedo, quàm illo convulsando, Nam, ut ait S. Chrysostomus, cum quis peccat sæpe passione movetur, nec advertit se peccare; Tu verò qui peccatorem videas nec admoneas, quantum præsentis es animo ut agnoscas mortuum quo moveri debes ad illum coercendum, tantò gravius peccas, ut à iusto desis officio. Et licet admonitus reluctetur licet contra læpitem videatur, hoc ipso gravius & fortius est continendus. Nam sic pharisei noluit ligari, sic lethargici noluit excitari: sed Charitas illi ligat, istum stimulat, ambos amonit, ambo offenduntur, sed ambo diliguntur: ambo indignantur acri, sed sapor gratulatur. Nonne hoc præstares ægris? Nonne tu æger velles tibi hæc præstari?*

III. PUNCTUM

SI quis igitur corripere noluerit, hoc ipso est magis corripiendus. Quia Majorem sui corripiendi præbet causam: sic enim ita sæpe affectus est ut nisi admoneatur, peccat suo in peccato, unde à te admonitus emergeret, tuq; illum lucraberis, ut ait Dominus. Quod certè & illi & tibi ponderosa est ratio colenda: correctionis. Sic enim aptè S. Augustinus ad correptum: *Quid est, lucratus es te, nisi quis perieras, si non lucraretur te? Nam si non perieras, quomodo te lucratus est? Quale quantumque est, Deus immortalis, sic salvari aut perire animam! Non alliges duplicia peccata, inquit Sapiens, Nec enim in uno era immunit. Hoc ad utrumque spectat, sive illum qui delinquentem debet corripere, sive qui debet corripere, nisi Correctio debet detur & accipiatur, peccata duplici-*

Deut. 25.

Rom. 14.

Hier. in

Psalmu

3. Reg.

Eccl.

Ser. 11. d.

verb. Dom.

Aug. 167.

De Verbo

Dom. 11.

16.

Eccl. 7.

cap.

cantur, & sibi sic invicem alligantur: ut non modo qui recusat corripi se duplici peccato reum faciat ut dictum est, sed qui etiam recusat corripere, nam contra Charitatem peccat, & sibi quodammodo alluit vitium alienum, ejusdemque se culpæ ac pœnæ participem facit.

O quam diversa sunt illa! *Lucrari fratrem qui periret, aut perire eum illo quem lucrari nollegeris!*
ERIT ANIMA TVA PRO ANIMA
EIVS. Sanguinem ejus de manu tua requiram.
Non contremisces ad illas voces? Non recordaris & deploras quoties vel nolueris alium admonere, vel à nullo admoneri? Quàm multa modico redemisses pretio, si vel dare vel accipere Verbum salutis voluisses? *Horum mihi nihil accidisset: exclamabat Augustus, si aut Agrippa aut Mæcenus vivisset.* Pudet quidem Profani verba & exempla tam sacris inserere monitis quæ nobis suggeruntur, sed magis pudet non esse inter Christianos qui aut libere moneant fratrem

suum sicut Agrippa & Mæcenus admonerant Imperatorem Augustum, aut non esse qui libenter monentes audiant sicut Imperator Augustus audiebat Mæcenatem & Agrippam. *Mandavit unicuique de proximo suo, Unico sæpe Verbo res tota versatus. Ne reverentis proximum tuum in casu suo: nec vocinas Verbum in tempore salutis.*
Sæpe uno vultus nutu res tota conficitur: Nam per iristitiam vultus corrigitur animus delinquentis. O quam paucis res magnæ constant! O quam magnis res parvæ redimuntur, si tamen unquam redimuntur! Vide in 3. parte, Sabbatho Hebdom. 11. ubi hæc Veritas exhibetur

Eccle. 17.

16. 4.

Eccle. 7.

Rape ad Eum quos potes, Nam si potes & non rapis, tot cælo perdis, quot Christo lucrari poteris.

FERIA QUINTA.

DE CONDONANDIS INIURIIS.

Non dico tibi usque septies, sed usque septuagies septies. Matth. 18.

VERITAS PRACTICA.

Si semel sunt condonandæ injuriæ: sunt semper condonandæ.
Vel nullas unquam rectè voles condonare injurias: vel semper omnes condonare voles,

RATIO EST, Quia nullas unquam rectè voles condonare injurias, nisi sit ita rectè ordinata voluntas, ut quomodo, quantumque debes, tantum velis condonare.

Sed nisi semper velis omnes condonare, non ita rectè voluntas ordinata erit.

Ergo vel nullas unquam rectè voles condonare injurias, quod esset nimis impium, vel omnes semper condonabis, quod est statuenarium.

I. PUNCTUM

HOC præceptum Domini de condonandis injuriis sic exprimit & connectit cum præcedentibus 3. Matthæus: *Tunc accedens Petrus ad eum, dixit, Domine quoties peccabis in me frater meus & dimittam ei? Usque se-*

pties? Dicit illi Jesus, Non dico tibi usque septies, sed usque septuagies septies. In quo quidè præcepto non modo Charitas exercetur, sed & humilitas cum præsertim Injuriam remittendæ, honorem & famam spectent. Sed quod magis hic observandum, modus ille est præcipiendi, quo non tantum septies sed usque septuagies septies, id est, semper & quoties peccat in te aliquis, condonandum est illi. *Non numero concludit remissionem, ait S. Chrysostomus, sed quod continud & semper est, significat.* Nemo enim dubitet & nemo nolit aliquas aliquando condonare injurias, sed si frequentiores ab uno & eodem, vel atrociores inferantur, tum vix ullus est qui remittat, & qui non putet se justè posse ulcisci. At contra Dominus, semper, & perinde cum septuagies septies peccatum in te fuerit, atque cum septies, Quod ut melius intelligatur & ad præxim revocetur, audi de perpende accuratè propositam Veritatem: *Vel nullas unquam rectè voles condonare injurias, vel omnes semper voles condonare.*

Ratio quoad primam præcipuè partem, tam plana fusaque est, ut vix aliud adjicias. Quid enim clarius quam quod asseritur, voluntatem ut ali-

quid